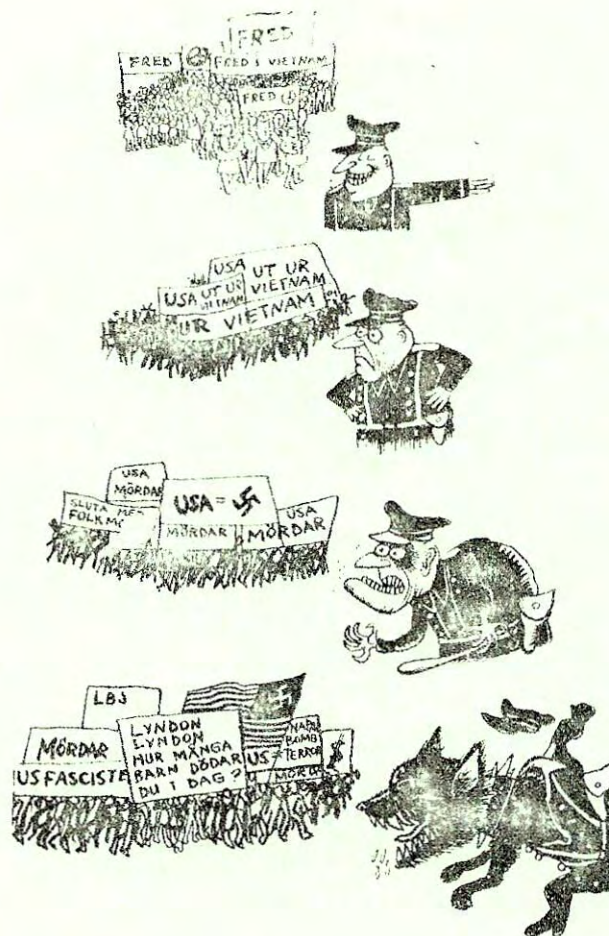

BREV 8

HISTORIKK

HISTORIKK OVER VIETNAM - ARBEIDET I NORGE.

Vietnam-arbeidets historie i Norge er historien om hvordan den anti-imperialistiske bevegelsen har utviklet seg fra atommarsjenes tid til bevegelsen nå begynner å få formen av en anti-imperialistisk enhetsfront. I denne utviklinga har Solidaritetskomiteen for Vietnam spilt - og spiller fortsatt - en betydelig rolle. De som føler seg truet av FNL-aktivistene, USA-imperialismen og dens lakeier, har hele tida gjort sitt beste for å mobilisere sine massemedia for å mistenkeliggjøre Solidaritetskomiteen, helt fra dens tidligste start. Dengang sendte DNAs generalsekretær ut bannbuler og advarsler mot den "kommunistiske dekkorganisasjonen". Idag bruker likesinnete uttrykket "SUF(ml)-front". Men uansett hets, forfølgelser fra politi- og rettsvesen, arrestasjoner og andre former for motarbeidelse, er Solkom det organiserte uttrykket for folkets bevegelse mot USA-imperialismens aggresjon i Vietnam og står nå sterkere enn noen gang før.

STILLINGEN I VIETNAM 1965 - 66.

Dannelsen av Den norske Solidaritetskomite for Vietnam må sees i sammenheng med USA-troppenes opptrapping av aggresjon mot Vietnams folk i 1965. Det var klart at marionette-regjeringa i Saigon sto isolert fra folket og at deres væpnete styrker ikke var i stand til å slå ned den nasjonale og sosiale folkereisninga under ledelse av Den Nasjonale Frigjøringsfronten. "Spesialkrigsstrategien" hadde slått feil. De 10 000 amerikanske soldater, som var kommet under dekke av militære "rådgivere", var allerede i full væpnet kamp. Innen utgangen av 1965 var tallet på US-soldater økt til 184 300. For å oppveie tapene begynte de i slutten av 1964 å bombe den demokratiske republikken Vietnam, med en intensitet som bare kan sammenliknes med de alliertes bombing av Tyskland under den annen verdenskrig.

SITUASJONEN I NORGE.

Folk flest følte avsky overfor denne blodige aggresjonen, men den kompakte USA-vennlige presse, radio og TV ga folk feilaktige informasjoner. De fleste reagerte derfor mot krigens grusomhet i sin alminnelighet, og hadde små muligheter for å ta stilling.

Den norske regjeringa har hele tida støttet USA-imperialismens aggresjon i Vietnam. Allerede i 1952 stemte den daværende utenriksminister i DNA-regjeringa, Halvard Lange, for en resolusjon i NATOs ministerråd, som uttrykte sin beundring for franskmennenes kolonikrig i Indokina og oppfordret de nederlagsdømte kolonialistene til å fortsette felttoget mot den "kommunistiske infiltrasjonen". Denne linja fortsatte uten brudd. I 1965 uttalte den samme Lange sin

"forståelse for den utakknemlige oppgave som Amerikas Forente Stater så og si er blitt tvunget til av historiske omstendigheter i retning av å ivareta sikkerhetspolitiske hensyn i mange deler av verden og ofte i situasjoner hvor en står overfor valg mellom i seg selv utilfredstillende alternativer".

I tråd med dette betegnet han i forbindelse med DNAs landsmøte FNL som "en organisasjon som baserer sin virksomhet på systematisk terror mot sivilbefolkningen...."

Den norske regjering fulgte altså på alle punkter en halehengs-politikk overfor USA-imperialismen og det seinere FNL-arbeidet er blitt preget av det.

De første demonstrasjonene fant sted i Oslo våren 1965, noen var "lovlige", andre "ulovlige". Gjennomsnittlig frammøte var 200-300. Demonstrasjonene fikk hver gang utførlig omtale i pressa, som omtalte dem på linje med annet sensasjonsstoff. Parolene viste at bevegelsen ennå var lite utviklet: "Fred i Vietnam", "Stans terrorbombingen"

"Anerkjenn Geneve-avtalen". De må vurderes på bakgrunn av pasifismens ennå sterke stilling, anti-atomvåpen-kampanjen o.s.v. Typisk var også det første forsøket på å organisere "Opplysningskomiteen for Vietnam", etter initiativ fra Norges Kommunistiske Ungdomsforbund (NKU). "Komiteen" skulle bare spre "objektiv" informasjon uten å ta stilling til spørsmålet om angriper/angrepet. Forsøket strandet på uenighet om linja for arbeidet.

DET ORGANISERTE VIETNAM-ARBEIDET.

Tilstede på stiftelsesmøtet til Den norske Solidaritetskomiteen for Vietnam var i alt vesentlig fork fra AUF, SF og NKP. Komiteen vedtok ingen politisk plattform, styret i Oslo kunne selv trekke opp den politiske linja.

Den politiske linja i propagandaen og agitasjonen var noe flytende men kan best illustreres ved å sitere utdrag av oppropet som ble sendt ut i februar 1966 i forbindelse med en stor underskriftsinnsamling.

Oppropet var preget av kompromiss mellom en mengde forskjellige "kjente menn og kvinner", folk fra omtrent samtlige radikale organisasjoner, fra pasifistorganisasjonen FMK til AUF i Oslo, Oslo faglige samorg. til SUF og NKP.

Vi skal ikke gjengi hele oppropet, bare trekke ut noen bruddstykker

"....Konflikten er en vedvarende og alvorlig trussel mot verdensfreden.....Den norske regjering har gitt uttrykk for en resignert holdning.....(Solkom) vil arbeide for å skape en aktiv norsk opinion som vender seg mot den amerikanske krigføringen i Vietnam,...Landsinnsamlingen til Vietnam må sterkt støttes."

Oppropet sluttet med følgende paroler:

- o De amerikanske bombetokter i Vietnam må øyeblikkelig stanses.
- o Forhandlinger om stans i krigføringen må innledes.
- o En løsning av Vietnam-problemet må skje i samsvar med Geneve-avtalen
- o Alle fremmede tropper må trekkes tilbake.
- o Fri valg i begge soner.

De første demonstrasjonene som Solkom arrangerte fant sted i Oslo januar, februar/1966. Det første møtet ble holdt i Samfunnsalen, som samlet fullt hus med Sara Lidman som hovedtaler. I samband med disse aksjonene ble det laget jakkemarker, løpesedler og brosjyrer. Videre starta det daværende styret informasjonsorganet "For Vietnam" som kom ut med tre numre i 1966.

Landsinnsamlingen til Vietnam, som var blitt dannet i 1965 var et typisk eksempel på de mange forsøk som ble gjort for å avlede og forvirre opinionen mot USA-imperialismens krigføring på det tidspunktet. Landsinnsamlingen skulle dele pengene mellom Den Nasjonale Frigjøringsfronten, DRV og Saigon-regimet. Den fikk oppslutning fra samtlige partiledere i Norge.

DEN INTERNE SITUASJONEN I SOLKOM.

Solkoms styre ble på dette tidspunktet i realiteten pekt ut av de organisasjonene som sluttet opp om komiteen. Komiteen var ikke noe selvstendig organ, men en slags koordineringskomite for SF, NKP, AUF i Oslo, Unge Venstre og SUF som på det tidspunktet sluttet opp om arbeidet. Derfor ble styrearbeidet mye hemmet av parti-taktiske studier f.eks. når det gjaldt å peke ut foredragsholdere o.s.v. Heller ikke ble det lagt vekt på å bygge ut selvstendige grunnorganisasjoner, hele aktiviteten på grunnplanen foregikk gjennom partiene og deres ungdomsorganisasjoner.

VIETNAM 1966 -67.

Krigen raste videre i voldsom styrke. Antallet USA-soldater øker fra 267000 i 1966 til 486000 i 1967. I tørkeperioden 1966-67 mobili-

-sorte USA sin andre "strategiske motoffensiv" og led fullstendig nederlag. I august 1967 holdt FNL kongress og vedtok et nytt politisk program for fronten og konsoliderte dermed framgangen. Alle faktiske kjensgjerninger viste nå at FNL er den eneste virkelige representant for folket i Sør-Vietnam.

Kampen mot pasifismen.

Krigens utvikling førte med seg en økt forståelse av hvilke krefter som førte den framover. Aktivistene søkte informasjon og kunnskap i Vietnams historie for å stå bedre rustet i diskusjoner. Begrepet imperialisme ble diskutert og årsakene til Vietnam-krigen ble dermed klarere. Men fortsatt var det krefter med rot i kampen mot atomvåpen, særlig pasifister som søkte å holde bevegelsen tilbake. I samband med Menneskerettighetsdagen den 10. desember ble det gjennomført en stor-slått aksjon med pasifistene som initiativtakere. Pax forlag investerte titusener av kroner i foretakendet og utga "Vietnam-magasinet", i vakker fargestrykk, men til en pris av kr. 7,-. I denne aksjonen ble Solidaritetskomiteen og aktivistene i Oslo bevisst holdt utenfor.

Men utover 1967 ble det stadig klarere at pasifismen var på retur. Deres dilemma når det gjaldt å støtte FNLs væpnede kamp førte etterhvert til at de splittet seg og har siden spilt en helt ubetydelig rolle i det anti-imperialistiske arbeidet.

Solkom fikk etterhvert ledelsen i arbeidet og både i 1966 og 1967 var det viktige aksjoner. Den 2. juni i 1966 kom den amerikanske utenriksministeren Dean Rusk til Oslo. Han ble møtt av nærmere 2000 demonstranter og flere ble arrestert av politiet. Aksjonen var så vellykket at Dean Rusk ikke turde vise seg offentlig. Den første Vietnam-uka som ble arrangert fra 2. til 9. april ble avsluttet med en vellykket demonstrasjon i Oslo som talte 3000 mennesker, 1. mai var det 5000 med i Vietnam-demonstrasjonen og i Mo i Rana samme dag deltok også 5000.

Kampen skjerpes i Solkom.

Hittil hadde Solkom-styrets politikk hatt klare pasifistiske og byråkratiske trekk. Den første som i styret gikk inot de pasifistiske parolene var SUF's representant. Særlig hard ble striden foran en demonstrasjon den 21. oktober -67, da SUF's representant i styret forlangte parolene "Støtt FNL" og "Bekjemp USA-imperialismen" med i toget. Parolene ble godkjent med den følge at Unge Venstre og FMK trakk seg fra aksjonen i protest.

Men de nye parolene ble særlig framført av aktivistene i Oslo, som etterhvert ble ganske mange. Og etter oppfordring fra styret i Solkom ble det dannet mange FNL-grupper i Oslo, som seinere kom til å utgjøre tyngdepunktet i den politiske opposisjonen mot styret.

Kampene før landsmøtet i 1967.

Stillingen i Solidaritetskomiteen august 1967 hadde karakteren av en krise: for å konsolidere framgangene og følge opp arbeidet var det behov for en politikk og en organisasjonsform som gjorde organisasjonen sterkere og mer slagkraftig. Styrets arbeidsevne ble nærmest lammet av den diskusjonen som oppsto: skulle arbeidet utvikles ved å gi partiene og ungdomsorganisasjonene en enda mer dominerende stilling i Solkom? I praksis betydde et slikt standpunkt at Solkom bare skulle fungere som et "koordineringsråd" for det Vietnam-arbeidet som ble utført av andre partier og ungdomsorganisasjoner. Dette var styreflertallets standpunkt. Aktivistene derimot gikk inn for å utvikle en selvstendig Vietnam-organisasjon, som var både politisk og uavhengig av partiene og deres ungdomsorganisasjoner.

Santidig sto også spørsmålet om de politiske parolene sentralt, som de hadde gjort hele tida. I Oslo fattet et fellesmøte av FNL-gruppene den 29/10 et vedtak som erklærte at deres politiske grunnlag

var følgende paroler:

1. USA ut av Vietnam uten vilkår.
2. Stans terrorbombingen.
3. Støtt FML.
4. Bekjemp USA-imperialismen.

Styret fulgte utover høsten ikke noen fast linje m.h.t. parolene, i det ene tilfellet hevdet de at det ikke var noen "uoverensstemmelse" mellom den og Oslo-gruppene, ved en annen anledning foreslo de andre paroler osv.

Men Solkoms styre ventet ikke med å klargjøre stridsspørsmålene til det landsmøtet de selv hadde innkalt til den 12. november 1965. Allerede den 1. august ble det sendt ut en innkalling til et såkalt "kontaktnote" som skulle ta stilling til dannelsen av "Vietnambevegelsen koordineringsråd", for landsmøtet trådte sammen. I følge planen skulle gruppene fratas all medbestemmelsesrett og det sentrale "rådet" bestående av representanter fra partiene, skulle ha fullstendig diktatorisk fullmakt. Planen var laget av den daværende sekretær i Solkom Jan Otto Hauge og Bjørn Skogstad Åmo, begge medlemmer i AUF og den var til og med godkjent av AUFs formann Ola Teigen. Tilstede på møtet var AUF, FMK, A-stud., WISP, NKU, UV, Sos. stud. i Oslo og SUF. Kuppet ble hindret da SUFs og Sos. studs representant nedla veto.

Da tiden nærmet seg landsmøtet forsøkte styret å mobilisere "sine" folk som representanter på den ene sida og på den andre sida gjorde de alt for å frata Oslo-gruppene en rettferdig representasjon. De omlag 60 gruppene skulle få 7 representanter.

SOLKOMS 1. LANDSMØTE.

Landsmøtet ble holdt i Oslo 12.11 og 13.11 1967. Flertallet av delegatene støttet Oslo-gruppenes linje. Forslag om rettferdig representasjon fra Oslo ble vedtatt med 27 mot 4 stemmer. I en hilsmingsadresse til Vietnam het det:

"Vi erklærer vår fulle solidaritet med det vietnamsiske folk hvis kamp mot USA -imperialistene har sammenlikning med Norges egen kamp mot Hitler-fascismen. Vi slutter oss helt og fullt til FN's 5 og DRV's 4 punkter og vil på dette grunnlaget arbeide for Vietnams sak."

I en annen uttalelse het det at: "Vi krever nå en slutt på vårt la nds direkte og indirekte støtte til den amerikanske imperialismen. Det må bli slutt på vårt lands militære allianse og nære samarbeid med den amerikanske krigsmaskin."

Uttalelsene ble enstemmig vedtatt.

Vedtaket om organisasjonsformen slo fast Solidaritetskomiteens politiske og organisatoriske uavhengighet av andre organisasjoner og satte som mål å bygge opp en effektiv organisasjon på landsbasis på grunnlag av lokale komiteer med individuelt medlemskap. Dermed falt grunnlaget bort for den tidligere partidominans. Men trass i at landsmøtet løste de viktigste motsetninger innen organisasjonen, hersket det usikkerhet om gjennomføringen av vedtakene. Flertallet i det gamle styret forlot landsmøtet da de oppdaget at deres kuppforsøk var slått tilbake for godt.

Spørsmål:

1. Hvorfor ville en sterkere tilknytning til partiene hindre Vietnam - arbeidet.
2. Diskuter sammenhengen mellom de politiske og organisatoriske vedtaka på landsmøtet og aktivistenes/byråkratenes syn på dem.

ETTER LANDSMØTET - HETS OG LØGNPROPAGANDA.

Solkoms politiske motstandere mobiliserte nå alle krefter for å rette knusende slag mot organisasjonen. Aviser, radio og TV kunne fortelle at det hadde funnet sted et "SUF-kupp" og at Solkom nå bare bare var en "isolert sekt". I første rekke var det DNA og Venstre avisene

som hetset verst. Alt dette viste at FNL-arbeidet med det første lands møtet tok en linje som ble oppfattet som en trussel mot USA imperialismen og dens norske NATO-lakeier.

Organisasjoner som uttalte sin helhjertede støtte til Solkom var: SUF, Kommunistisk Ungdom (KU) og sosialistisk studentlag i Oslo. AUF hevdet at Solkom var blitt en "liten sekterisk gruppe". NKP og SF splittet seg og deres representanter i det gamle styret tok til orde for en "ny komite".

Men taktikken for å isolere Solkom slo feil. Det nye styret fikk allerede fra starten et godt grep om arbeidet. Den 10. desember ble det gjennomført aksjoner på 10 steder rundt i landet. "For Vietnam" som hadde ligget nede i hele 1967, kom i løpet av våren 68 ut med to nummere med henholdsvis fem og ti tusen eks. Vietnamuka i april mobiliserte folk til aksjoner på 25 steder rundt i landet og 1. mai-arrangementet under Solkoms ledelse i Oslo samlet 5000 mennesker. Hovedparolene var: "USA ut av Vietnam", "Støtt FNL", "Bekjemp USA-imperialismen" og "Norge ut av NATO".

Solkoms nye gjennombrudd som medførte at den anti-imperialistiske linja slo gjennom for godt, kom samtidig med den store FNL-offensiven i tørrperioden 1967/1968. "Tet-offensiven" feide over hele Sør-Vietnam og førte til at USA-imperialistene ble ytterligere isolert. Det var nå klart at FNL var den eneste representant for folket i Sør-Vietnam.

Den Vietnamsiske folkets store framganger inspirerte også FNL-aktivistene i Norge. Trass i alle dødsattestene som ble skrevet ut, fortsatte Solkom å utvikle seg, ikke minst takket være studiene som nå var kommet i gang i de fleste FNL-gruppene. På våren 1968 ble også Frigjøringsfondet for Vietnam dannet under parolen "Støtt FNL på deres egne betingelser" i motsetning til det gamle "Solidaritetsfondet" som satte humanitære betingelser for hjelpen.

REAKSJONEN MOBILISERER POLITI OG RETTSVESEN

Da parolene var "Fred i Vietnam" fikk demonstrasjonene store oppslag i pressa og ble stort sett behandlet velvillig av politiet. Etterhvert forandret parolene seg - de ble antiimperialistiske og politiets holdning forandret seg med den. Fra høsten 1967 ble demonstrasjonene regelrett angrepet av politiet og mange demonstranter ble mishandlet. Særlig avskrekkende var en demonstrasjon i april i Oslo sentrum da bla. a. sekretæren for Oslo-gruppene ble arrestert og holdt fengslet uten lov og dom i 30 dager. Takket være en demonstrasjon mot Oslo Kretsfengsel etter den ordinære 1. mai demonstrasjonen 68. da 1000 mennesker samlet seg utenfor kretsfengslet, lyktes det å få ham ut. I tillegg til fengslingene ble mange aktivister idømt høye bøter. Som følge av dette ble "Bøtefondet" organisert.

VIETNAMBEVEGELSEN I NORGE

Allerede 28. november 1967 ble det sendt ut en innbydelse til et møte som skulle danne en ny "Vietnambevegelse". Innbydelsen var undertegnet AUF-formannen Ola Teigen og formannen i Oslo Faglige samorganisasjon Gunnar Alf Larsen. Den 11. januar ble "Vietnambevegelsen i Norge" stiftet støttet av AUF, DNA, NKU, UV, WISP. NKP og SF sto splittet i spørsmålet. Særlig i NKP var striden hard, partiformannen Reidar Larsen gikk inn for Vietnambevegelsen og angrep Solkom, mens Oslo-organisasjonen støttet Solkom.

Helt fra starten av var det klart at "Vietnambevegelsen" ble dannet som en motvekt mot den voksende anti-imperialistiske opinionen i det norske folket. "Vietnambevegelsen" skulle avlede folkets oppmerksomhet fra det faktum at USA er en imperialistisk stat og fører en imperialistisk roverkrig mot Vietnams folk. Videre skulle den dempe misnøyen med Norges NATO-medlemskap som ble skapt som følge av motstanden mot Vietnamkrigen. Derfor gjaldt det å frata Solkom lederskapet i kampen mot USA-imperialismens krig i Vietnam.

"Vietnambevegelsens" paroler er: "Full støtte til FNL", "Tilbaketrekking av alle fremmede tropper fra Vietnam", "Fredsforhandlinger på grunnlag

av Geneveavtalen". Særlig den siste parolen har til hensikt å minske tilliten til FNLs militære slagkraft, og å ødeillusjoner om at notsetningen ikke kunne løses på slagmarka, men ved forhandlingsbordet. Denne propagandaen har fortsatt siden "det finnes ingen militær løsning" påstår "Vietnambevegelsens folk. AUF-formannen ville til og med bruke "Vietnambevegelsen" til å styrke troen på NATO. "Vi må stå i NATO for å påvirke USA i internasjonale fora" sa han på stiftelsesmøtet.

På den andre sida førte dette opplagte splittelsesforsøket til en økt oppslutning om Solkoms riktige anti-imperialistiske linje. SUF, Sos-stud. og KU sendte ut en felles resolusjon som fordømte "Vietnam bevegelsen".

SOLKOMS 2. LANDSMØTE

Landsmøteperioden hadde endelig bidratt til å fastslå Solkoms linje, både politisk og organisatorisk. Landsmøtet virket derfor konsoliderende og viste at Solkom nå hadde ledelsen i Vietnam-arbeidet. Solkoms uavhengige stilling førte til at aktivistene sluttet sterkere opp om arbeidet og det ble dannet mange nye lokalgrupper i hele landet. All tvil om politikken ble ryddet av veien og landsmøtet vedtok enstemmig følgende politiske målsetting:

MÅLSETNING OG PAROLER

Spørsmål:

Hvorfor oppsto U B og hvilken funksjon har den?

Hvorfor er det umulig for NATO-tilhengere å gi konsekvent støtte til Vietnams folk?

Hvorfor motarbeider de norske myndigheter FNL-aktivistenes arbeid?

DEN INTERNASJONALE SITUASJONEN:

Situasjonen i Vietnam var gunstigere enn noensinne. FNLs Tey-offensiv hadde ryddet av veien all tvil om hvem som hadde folkets støtte i Sør-Vietnam. Mellom 80 og 90% av hele Sør-Vietnam var nå frigjort. På den andre sida blei USA nødt til å begynne til å ben "blot" linje i det de ble tvunget til forhandlinger og stanset bombingene av DRV. Men tallet på USA soldater passerte 500 000.

Etter Warsawa-pakttroppenes okkupasjon av Tsjekkoslovakia høsten 1968 ble den internasjonale situasjonen klarere enn noensinne. Sovjet utviklet samarbeidet med USA-imperialismen, og førte selv en imperialistisk politikk overfor folkene i "sitt" innflytelsesområde Øst Europa.

ARBEIDET I NORGE.

Solkoms styre holdt intense diskusjoner om den internasjonale situasjonen utover høsten. Problemstillingen var okkupasjonen av Tsjekkoslovakia og samarbeidet mellom lederne i Sovjet-USA. Oslo-gruppene demonstrerte mot okkupasjonen, og i For Vietnam nr. 4-68 inneholdt en analyse av samarbeidet Sovjet-USA.

I Vietnam trådte folkekrigen inn i den avsluttende fasen og Solkoms viktigste oppgave ble å mobilisere folket sammen med FNL for å slå USA-imperialismen. Høsten 1968 ble det holdt en landsomfattende Vietnam-uke. Det var aktivitet på 42 steder, og våren 69 vårdet aktivitet på 68 steder. I denne perioden var det særlig tre saker som satte sitt preg på Solkoms arbeid, diskusjon om folkefront, kampen mot NATO og mot samarbeidet mellom Sovjet og USA. Folkefrontdiskusjonen ble startet i Solkoms landsstyre foran det tredje landsmøtet. Det rådde ennå stor uklarhet om spørsmålet: hva var f. eks. forskjellen på Solkoms enhetsfrontpolitikk i Norge, og FNLs linje i

Vietnam? Gjennom diskusjonene kom styret etterhvert fram til større klarhet, og sendte bl. a. annet ut bullentinen om "Folkefront". Diskusjonen ble ført ut i grunnorganisasjonene og bidro til å styrke disse, og ga et sterkere ideologisk/politisk grunnlag for arbeidet. Som en følge av enhetsfrontdiskusjonen ble det også lettere å ta stilling til Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia høsten 1968 og det stadig sterkere samarbeidet mellom Sovjet-lederne og USA-imperialismen. Vi slo fast at å fordømme samarbeidet var i overensstemmelse med en anti-imperialistisk enhetsfronts oppgave, fordi dette bidro til å svekke kampen mot USA-imperialismen. Men vi understreket samtidig at det ikke var enhetsfrontens oppgave f. eks. å ta stilling til spørsmålet om Sovjet er en sosialistisk stat eller ikke. I tråd med den nye internasjonale situasjonen, og med landsmøtets vedtak om å ta inn parolen "Norge ut av NATO" tok Solkom også opp NATOs rolle. Diskusjonen kulminerte med et spesialnummer av For Vietnam, som hittil er trykt i 18000 eks. Der slås det fast at NATO er rettet mot folkene i medlemslandene, konfr. unntakslovene og kuppet i Hellas. At vi har skapt klarhet i disse tre spørsmåla har bidratt til å styrke Solkoms forbindelser med det norske folket.

Solkom konsoliderer sin ledelse - Vietnambevegelsen isoleres.

Vietnambevegelsen følger imidlertid trofast med USA-imperialismens nye taktikk, som går ut på å forklare aggresjonen i Vietnam som et ulykksalig feilgrep. Men Solkoms propaganda og agitasjon trenger gjennom Vietnambevegelsens røykteppe og bidrar til å isolere bevegelsen! Trass i gjentatte forsøk på å splitte enhetlige noter og demonstrasjoner i FNL-gruppenes regi i Oslo, klarer VB ikke å samle folk og blir stadig mer passiv. Knappt noen som følger med unngår å legge merke til dette: NUV vedtar på sitt landsmøte, avstand fra VB og det samme gjør mange NKP- og AUF-lag. SF vedtar støtteresolusjon til Solkom, og SUF og KU vedtar en samarbeidsavtale hver støtte til Solkom får en viktig plass. Det var nå helt tydelig at den spesielle form for opportuniste i Vietnam-arbeidet som VB representerer har spilt fallitt. Dette er ytterligere blitt bekreftet etter hvert som ledelsen i KU og SFU (Sosialistisk Folkepartis Ungdom) har dannet sin egenallianse for å drive Vietnam-arbeidet og "Komiteen Vietnam 70" er i ferd med å erstatte VB.

Nye fronter

I denne situasjonen hvor Solkoms lederskap i Vietnam-arbeidet ble stadig tydeligere, dukket det opp en ny opposisjon fra høyre. NKPs formann, Reidar Larsen hadde i lengre tid rettet en mengde angrep på Solkom i en artikkelserie i Friheten utover våren 69, hvor Solkom ble kalt for "sektersk" på grunn av parolene "Bekjemp USA-imperialismen" og "NATO ut av Norge" og på grunn av organisasjonsformen. På sitt landsmøte i juni-69 fulgte også KU NKP-formannens linje og angrep Solkom i en uttalelse som hevdet at de eneste parolene i Vietnam-arbeidet måtte være "USA ut av Vietnam", "Norsk anerkjennelse av DRV". Men KUs ledelse støtter heller ikke VB, som nok er for kompromittert. Men uansett formen, alle som har deltatt ser at KU-ledelsens og seinere også SFUs linje i Vietnam-arbeidet er omtrent identisk med Vietnambevegelsens.

Våren 1969 dukket også opp en opposisjon fra "venstre". De som tilhørte organisasjonen "Anti-imperialistisk front" mente at det å kjempe mot USA-imperialismen i Vietnam var for snevert. Vi måtte angripe USA-imperialismen på brei front, hevdet de. Solkoms linje var følgende: Det svakeste punktet for USA-imperialismen er idag Vietnam. Derfor er

vår taktikk å konsentrere sterkest mulig krefter mot det svakeste punktet og slå USA-imperialismen bit for bit.

Men ingen av disse angrepene kunne svekke Solkom. Trass i at KU og NKP-ledelsen angrep oss, sluttet store deler av medlemmene opp om vår linje.

Det 3. landsmøte.

Landsmøte ble holdt i Oslo 31/5 - 1/6 og summerte opp den politiske og organisatoriske framgangen det siste året. Delegatene avviste angrepene på Solkom og godkjente styrets politiske beretning. Her heter det bl.a.:

FRA BERETNINGEN:

Det 3. landsmøtet vedtok å sette studiene som den interne hovedoppgaven, og propaganda og agitasjon som den viktigste oppgaven utad.

1. Hva er likheten mellom SF/NKP-ledelsens Vietnam-politikk og "VB"s.
2. Hvorfor var det viktig å gjøre studiene til hovedoppgava nå.

Studiekampanje og nye angrep.

Høsten 1969 ble, som landsmøtet vedtok, særlig preget av studiekampanjen, som alle FNL-grupper i hele landet deltok i. Santidig ble FNL-gruppene konsolidert. Dette skjedde imidlertid ikke uten strid.

For første gang etter landsmøtet i 1967 sto Solkom igjen overfor en allianse som nå omfattet hele borgerpressen, lederne i SF og NKP og deres respektive ungdoms- og studentorganisasjoner.

Utgangspunktet for denne nye alliansen var en ekstraordinær generalforsamling i Det Norske Studentersamfund, der FNL-aktivister hadde foreslått å bevilge 10000 kr. til Solkoms arbeid i forbindelse med Vietnam-uka. SF- og NKP-studentene benyttet sjansen til å lansere de mest løgnaktige beskyldninger mot Solkom og vårt forhold til FNL. Bl.a. skulle representanter for FNL ha uttalt sin misnøye med Solkoms arbeid osv. Angrepene var så løgnaktige at selv de som bare kjente Solkom fra "For Vietnam" og annet agitasjonsmaterieell, gjennomskua påstandene og tok avstand fra hetskampanjen.

Både Vietnam-bevegelsen og SF-AUF-grupperingen i Studentersamfundet holdt sine "Vietnam-uker" denne høsten for å splitte Solkoms Vietnam-uke, men med elendig oppslutning. Nok en gang fikk vi bekreftet at Solkom har ledelsen i Vietnam-arbeidet og at den styrkes for hver strid organisasjonen må ta imot fra de som er fiendtlig innstilt overfor vårt arbeid.

Spørsmål :

1. Hvordan kan vi best slå angrepene tilbake?
2. Hvordan har utviklinga i Vietnam påverka utviklinga i Solkom?
(Fra Solkom ble starta og fram til idag).